

Att: Sofie Vermland Fisker og
Jeppe Schaumann Vestergård Pedersen

16-12-2022

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Vedrørende høringsvar til forslag til Forordning om Certificering af kulstofoptag COM(2022) 672 final

Rådet for Grøn Omstilling (RGO) takker for muligheden for at afgive høringsvar til Kommissionens udspil vedrørende Carbon Removal Certification Mechanism.

Overordnet er vi tilfredse med, at der foreslås harmoniserede kvalitetskriterier for certificering, samt (forventede) harmoniserede og detaljerede certificeringsmetoder for de forskellige typer af aktiviteter til kulstofoptag.

Generelt mener vi, at:

- muligheden for offsetting af drivhusgasudledninger gennem et certificeringsmarked inviterer til greenwashing og sænker motivationen for at reducere disse udledninger
- der bør strammes op på kriterierne for *carbon farming* og lagring i produkter, og der bør være mere klarhed omkring ansvaret, hvis der sker genudledning af lagret kulstof
- reguleringen bør udvides til også at omfatte definitioner på, hvad kulstofcertifikaterne må og kan bruges til

Vi mener, at kulstoflagring i aktivt landbrug er sårbart for genudledning og dermed ikke egnet til certifikat for kulstoflagring. Det betyder, at *carbon farming* forstået som dyrkningspraksis, der opbygger kulstofindholdet i jorden og i afgrøder, skal støttes og tilskyndes på andre måder. Vi mener, at landbrugsstøtten er et oplagt værktøj til incitamentsskabelse hertil.

Vi mener, at vådlægning af lavbundsjord kan være velegnet til certificeret kulstoflagring. Det skal bemærkes, at kun selve ophobningen af kulstof i lavbundsjordene efter vådlægning er kulstoflagring. Ophøret af udledning af CO₂, når man stopper dyrkningen af arealerne, er reducerede udledninger – ikke kulstoflagring. Dette princip bør gælde alle steder, hvor der både er tale om emissionsreduktioner og kulstoflagring. Som forslaget er formuleret nu, bliver det muligt at certificere biogene emissionsreduktioner fra landbrugsarealer som kulstoflagring, og det anser vi for problematisk.

I relation til forslaget inddragelse af kulstoffjernelse i landbruget nævnes en udløbsdato for certifikater, som matcher en relevant monitoringsperiode. Det er uklart for os, hvad der definerer en sådan periode, og vi mener, at kortvarig kulstoflagring ikke giver mening inden for et certifikat-system som det fremlagte.

Vi er tilfredse med, at certificeringen ikke må have negative sideeffekter i form af bæredygtighedshensyn, herunder klimatilpasning, biodiversitet, vand og marine ressourcer, overgang til cirkulær økonomi, mv., men vi mener yderligere at certificering af kulstoflagring bør tilstræbe positive sideeffekter – ikke blot neutrale. En lovgivning, der alene fokuserer på kulstoflagring, skaber uhensigtsmæssige incitamenter og kan være problematisk for eksempelvis miljø og biodiversitet.

Vi lægger også stor vægt på oprettelsen af transparente registre for certificering, som skal sikre kvalitet og undgå dobbelttælling. Der skal specifikt skabes klare regler for, hvordan certificeret

kulstoflagring bogføres i nationale klimaregnskaber og eventuelt andre private eller kommercielle klimaregnskaber.

Beregningen af den egentlige kulstoflagring skal bygge på fuld livscyklusvurdering. Opstrøms- og nedstrømsudledninger forbundet med både fjernelse og lagring bør inkluderes i beregningen af nettoeffekten inklusive indirekte effekter.

I forbindelse med certificering bør udledning og lagring af drivhusgasser opgøres og kommunikeres hver for sig. På den måde sikrer vi gennemsigtighed af en given aktivitets egentlige klimapåvirkning og undgår greenwashing samt falsk CO₂-neutralitet, hvor kompensation for udledninger kommunikeres som CO₂-neutralitet.

Det bør sikres, at certifikater for fjernet kulstof ikke kan bruges som kompensation for private eller offentlige udledninger. At kalde sine aktiviteter eller virksomhed 'klimaneutral' på baggrund af kompensation gennem kulstofkreditter er greenwashing og bør ikke tillades.

BECCS

Der er for BECCS (bioenergy carbon capture and storage) en række andre udfordringer knyttet til, hvorvidt afbrænding af biomasse til energi er bæredygtigt. Effekten afhænger af, hvilken type biomasse der sendes gennem anlægget, og hvor bæredygtig den er. Brug af BECCS rejser derfor store bekymringer ift. associeret arealanvendelse, biodiversitet og fødevarer sikkerhed.

De negative effekter ved afbrænding af skov bortfalder ikke, selv om CO₂ i røgen indfanges. Dels fordi det er dyrt og kræver et højt energiforbrug. Samtidig skaber det et farligt incitament for fortsat at afbrænde en sparsom naturressource, som vi overforbruger til stor skade for naturen. Muligheden for CCS bør ikke påvirke den nødvendige udfasning af biomasseafbrænding til energiproduktion. Under den nuværende EU-regulering af afbrænding af biomasse¹ er det svært at forestille sig en certificeringsmetode for BECCS, der i tilstrækkelig grad sikrer, at certificering af BECCS ikke giver øget incitamentet til biomasseafbrænding samt at den beregnede nettoklimaeffekt er retvisende – dvs. at biomasseafbrænding ikke regnes som CO₂-neutralt. Derfor bør BECCS fra træbaseret biomasse i udgangspunktet ikke anvendes til certificering.

Kontakt:

Niklas Sjøbeck Jørgensen
Rådgiver i Rådet for Grøn Omstilling

Mail: niklas@rgo.dk
Tlf. 3318 1945

¹ Særligt definitionen i ETS-reguleringen, der fastlægger at CO₂-udledning fra afbrænding af biomasse skal sættes til 0, og som al anden regulering af biomasseafbrænding referer tilbage til.